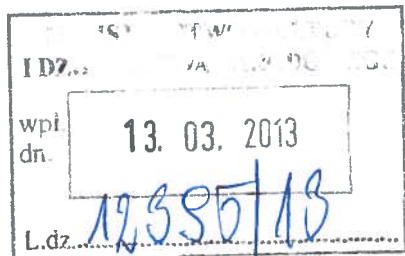

**STOWARZYSZENIE ARCHITEKTÓW POLSKICH
ZARZĄD GŁÓWNY**

ul. Foksal 2, 00-950 Warszawa, tel. +48 22/827-87-12, fax: +48 22/827-87-13, e-mail: sarp@sarp.org.pl

p. W. W. W.
dlw 13.03.2013

Warszawa, dnia 8 marca 2013 roku

**Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Departament Własności Intelektualnej i Mediów
ul. Krakowskie Przedmieście 15/17
00-071 Warszawa**

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 13 lutego 2013 roku, dotyczącego konsultacji społecznych w sprawie cywilnych środków egzekwowania praw własności intelektualnej, poniżej przedstawiam odpowiedzi na pytania zadane w piśmie.

I. Pytania ogólne

1. Jakie znaczenie mają prawa własności intelektualnej w Państwa działalności lub działalności podmiotów przez Państwa reprezentowanych?

W działalności SARP oraz działalności podmiotów przez SARP reprezentowanych prawa własności intelektualnej mają doniosłe znaczenie. Interes poszczególnych twórców przekłada się na interes społeczeństwa albowiem prawa autorskie architektów i ich ewentualne naruszenia przekładają się bezpośrednio na jakość przestrzeni architektonicznej. O ile w przypadku utworów muzycznych, plastycznych i literackich odbiorca może decydować o tym, czy z danym utworem obcować czy też nie – to w przypadku utworów architektonicznych odbiorcy (mieszkańcy miasta) – do obcowania z utworem są zmuszeni. Naruszenie integralności utworu narusza więc nie tylko więź autora z utworem lecz także rzutuje na odczucia ogółu – mieszkańców i użytkowników utworu. W przeciwieństwie do utworów muzycznych, plastycznych i literackich, utwory architektoniczne są wystawione na stały i permanentny kontakt z odbiorcami. Zmiany oszpecające lub zrywające więź autora z utworem są zatem nie tylko dla autora utworu ale i dla wszystkich odbiorców tym bardziej bolesne.

W przypadku utworów architektonicznych zachowanie jedności estetycznej i konsekwencji wyboru rozwiązań ma niebagatelne znaczenie. Jedynym gwarantem, który może zapewnić dbałość o jednolitość architektoniczną, spójność rozwiązań i uporządkowanie przestrzeni jest autor utworu - niezależny od osób czasowo odpowiedzialnych za wprowadzanie zmian oraz niezależnie od zmiennych gustów tych osób. Naruszenia integralności utworów architektonicznych przekładają się na zaburzenia ładu przestrzennego wywołującego niepokój u wszystkich odbiorców utworu.

Wobec powyższego znaczenie praw własności intelektualnej, a w szczególności praw autorskich dla działalności SARP oraz działalności podmiotów reprezentowanych, jest bardzo duże.

- 2. *Jak oceniają Państwo skalę naruszeń praw własności intelektualnej w sektorze Państwa działalności lub działalności podmiotów przez Państwa reprezentowanych, rozróżniając pomiędzy naruszeniami na skalę komercyjną i niekomercyjną? Jaki wpływ mają obie kategorie naruszeń na tę działalność i na cały sektor? W oparciu o jakie kryteria dokonują Państwo powyższej oceny?***

W przypadku utworów architektonicznych, architektoniczno-urbanistycznych i urbanistycznych nie istotna jest skala, a skutki dokonywanych pojedynczych naruszeń, co wynika z charakteru chronionych utworów. Spowodowane jest to w szczególności faktem, iż nawet pojedyncze naruszenie, może skutkować trwałą szkodą w przestrzeni architektonicznej.

- 3. *W jakim charakterze i jak często uczestniczą Państwo w sądowych postępowaniach cywilnych dotyczących naruszeń praw własności intelektualnej, w tym naruszeń dokonywanych na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej?***

SARP nie uczestniczy obecnie w żadnym postępowaniu cywilnym dotyczącym utworów architektonicznych. Znaczna część występujących sporów wynikających z naruszeń praw autorskich, zostaje rozwiązana polubownie - między innymi przy wsparciu SARP.

- 4. *Jak często spotykają się Państwo z roszczeniami związanymi z nielegalnym udostępnianiem przedmiotów praw autorskich i praw pokrewnych w internecie? Jak często udostępnianie to ma charakter komercyjny a jak często niekomercyjny?***

SARP spotyka się najczęściej w swojej działalności z następującymi naruszeniami praw autorskich w internecie np.

- a) dokonywanymi poprzez rozpowszechnianie i publikowanie informacji związanych z przebudową/renowacją/budową utworów architektonicznych wraz z ich fotografiami bez wskazywania twórcy utworu architektonicznego;
 - b) dokonywanymi poprzez publikację koncepcji architektonicznych jako załącznika do SIWZ bez przeniesienia praw autorskich;
 - c) w skrajnych przypadkach, dokonywanymi poprzez publikację projektów architektonicznych w celu ich opracowania lub zmiany, bez przeniesienia praw autorskich do tych projektów.
- 5. *Czy spotykają się Państwo z roszczeniami związanymi z naruszeniem autorskich praw osobistych, polegających np. na naruszeniu treści i formy utworu poprzez dokonywanie jego przeróbek, nierzetelnego wykorzystania czy braku zgody twórcy na dany rodzaj korzystania z utworu? Proszę o uwzględnienie zarówno przypadków naruszeń na skalę komercyjną jak i niekomercyjną.***

SARP spotyka się z takimi roszczeniami i są to najczęstsze roszczenia w przypadku utworów architektonicznych. Roszczenia te dotyczą najczęściej braku zgody twórcy pierwotnego na wprowadzanie zmian w utworze architektonicznym jego autorstwa. Często inwestor dokonujący zmian w utworze lub dokonujący modernizacji, zapomina o niezbędnej zgodzie twórcy pierwotnego. Jest to niezwykle istotne zwłaszcza w sytuacjach, gdy dokonywane zmiany przekraczają zakres niezbędności i technicznego ulepszenia, a wkraczają w estetyczne zmiany wyglądu budynku. Szczególną uwagę należy tu zwrócić na sytuacje, w których roszczenia dotyczą egzemplarzy utworów architektonicznych (budynków) nagrodzonych, albowiem wtedy więź twórcy pierwotnego z utworem oraz prawo do integralności utworu staje się bardzo istotnym aspektem. Ponadto naruszenie integralności utworu celem wprowadzenia funkcjonalnych ulepszeń niebędących ulepszeniami niezbędnymi, może prowadzić do oszpecenia utworu a tym samym może prowadzić do zaburzeń porządku architektonicznego w otaczającej przestrzeni.

6. *Jaki jest – z Państwa punktu widzenia bądź z punktu widzenia podmiotów przez Państwa reprezentowanych – najbardziej istotny cel dochodzenia roszczeń w przypadkach naruszeń praw własności intelektualnej:*

- a. *wyeliminowanie samego naruszenia bądź jego skutków;***
- b. *zapobieżenie jego kontynuowaniu;***
- c. *zniechęcenie do dokonywania naruszeń w przyszłości;***
- d. *zrekompensowanie szkody wyrządzonej naruszeniem;***
- e. *inne?***

W ocenie SARP, przez pryzmat występujących roszczeń oraz problemów podmiotów reprezentowanych najistotniejsze jest zapobieżenie dokonywaniu naruszeń oraz zniechęcenie do dokonywania naruszeń w przyszłości.

7. *Jak oceniają Państwo system egzekwowania praw własności intelektualnej w Polsce, w szczególności na drodze cywilnoprawnej? Jakie czynniki zachęcają do korzystania z tej drogi dochodzenia roszczeń a jakie stanowią w tym zakresie barierę?*

W ocenie SARP twórcy zbyt rzadko korzystają z dochodzenia roszczeń na drodze sądowej, co może przemawiać za tym, że droga ta wiąże się z szeregiem barier. Pomimo ustawowych uprawnień, twórcy rzadko decydują się na wystąpienie na drogę sądową, o czym może świadczyć chociażby stosunkowo mała liczba takich postępowań. Praktyczny aspekt dochodzenia roszczeń wiąże się bowiem z szeregiem problemów. Barię z pewnością jest wysokość wpisów sądowych, długość postępowań oraz brak jednolitego orzecznictwa.

Ponadto częstokroć występują problemy związane z ‘wyceną’ ewentualnego odszkodowania lub zadośćuczynienia już w momencie rozpatrywania konkretnego sporu.

8. Co jest najbardziej kosztownym elementem postępowań cywilnych w sprawach o naruszenia praw własności intelektualnej?

W ocenie SARP najbardziej kosztownym elementem postępowań cywilnych w sprawach o naruszenia praw własności intelektualnej są wpisy sądowe oraz opinie biegłych sporządzane na potrzeby sprawy.

9. Jak oceniają Państwo przygotowanie polskich sądów do rozpoznawania spraw dotyczących naruszeń praw własności intelektualnej? Czy – z punktu widzenia Państwa praktyki – orzecznictwo sądów jest jednolite czy też występują w nim rozbieżności? Jakiego rodzaju są to rozbieżności (w miarę możliwości proszę o podanie przykładów) i czym mogą one być spowodowane?

SARP pozytywnie ocenia przygotowanie polskich sądów do rozpoznawania spraw dotyczących naruszeń praw własności intelektualnej i nie ma w tym zakresie żadnych zarzutów.

Z wiedzy SARP wynika, że od 1 lipca 2010 roku do 31 sierpnia 2012 roku w Sądzie Apelacyjnym w Warszawie zapadły orzeczenia w jedynie 42 sprawach o ochronę praw autorskich. Wobec tak niewielkiej ilości postępowań dotyczących naruszeń praw autorskich niemożliwe jest wskazanie jednoznacznie kierunku rozbieżności orzecznictwa.

10. Z jakimi trudnościami spotkali się Państwo w przypadku dochodzenia roszczeń związanych z naruszeniami praw własności intelektualnej w innych państwach członkowskich UE?

SARP nie ma doświadczenia w tym zakresie.

II. Skuteczność i sprawność procedur cywilnych

11. Czy w przypadkach naruszeń praw własności intelektualnej korzystają Państwo z alternatywnych, pozasądowych lub polubownych metod rozstrzygania sporów? Jak oceniają Państwo dostępność i efektywność tego rodzaju mechanizmów w Polsce?

SARP, jak wskazano powyżej, częstokroć korzysta z alternatywnych metod rozstrzygania sporów. Z doświadczenia SARP wynika, iż mediacje oraz wszelkie formy wspomagania rozmów stron, są obecnie skuteczną formą rozwiązywania tego rodzaju sporów. Pojawiające się problemy i naruszenia wynikają częstokroć z braku odpowiedniej wiedzy na temat praw własności intelektualnej. Interwencja SARP w takich sprawach często polega przede wszystkim na uświadomieniu stronie naruszającej o samym naruszeniu, poinformowaniu o ewentualnych skutkach takiego naruszenia, a także o przysługujących stronie uprawnionej środkach prawnych. Taka informacja często stanowi pierwszy krok do podejmowania pomiędzy stronami rozmów, które wyrażają często wolę polubownego zakończenia sporu.

12. Jaki jest – na podstawie Państwa praktyki – średni czas trwania poszczególnych etapów postępowania cywilnego dotyczącego naruszenia praw własności intelektualnej:

- a. postępowania w sprawie zabezpieczenia roszczeń, od momentu złożenia wniosku do wydania prawomocnego postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia?*
- b. postępowania rozpoznawczego, od momentu złożenia pozwu do wydania orzeczenia w pierwszej instancji?*
- c. postępowania odwoławczego, od momentu złożenia apelacji do wydania prawomocnego orzeczenia w sprawie?*

W braku obecnie takich postępowań, w tym danych do dokonania takiej oceny SARP nie jest w stanie przedstawić konkretnych i rzetelnych danych w tym zakresie.

13. Czy Państwa zdaniem zasadne byłoby dokonanie na szczeblu unijnym harmonizacji:

- a. zasad postępowań przyspieszonych w sprawach o naruszenia praw własności intelektualnej;*
- b. szczegółowych (w stosunku do rozporządzenia (WE) nr 861/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiającego europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń) zasad postępowania w sprawach drobnych roszczeń dotyczących naruszeń praw własności intelektualnej;*
- c. zasad postępowań przyspieszonych w sprawach o naruszenia wspólnotowego znaku towarowego oraz wzorów wspólnotowych;*
- d. zasad postępowania w sprawach drobnych roszczeń dotyczących naruszenia wspólnotowego znaku towarowego oraz wzorów wspólnotowych?*

W ocenie SARP polskie regulacje prawne są wystarczające, natomiast elementem który mógłby ulec poprawie to stosowanie właściwych procedur.

14. Jakie środki ochrony pozwanego należałoby wprowadzić w odniesieniu do postępowań wymienionych w punkcie powyżej?

Zdaniem SARP obecne regulacje w polskim prawie są wystarczające.

III. Roszczenia informacyjne

Art. 8 dyrektywy przewiduje możliwość występowania z roszczeniem o udzielenie informacji o pochodzeniu i sieciach dystrybucji towarów lub usług naruszających prawa własności intelektualnej. W polskich przepisach roszczenie informacyjne zostało określone w art. 80 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o prawie autorskim, art. 286¹ ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2 Prawa własności przemysłowej, art. 11a ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o ochronie baz danych oraz art. 36b ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o ochronie odmian roślin.

- 15. *W jaki sposób dokonywana jest identyfikacja podmiotu naruszającego prawa własności intelektualnej? Jaką rolę pełnią tu pośrednicy, których usługi są wykorzystywane do dokonywania naruszeń praw własności intelektualnej?***

Zdaniem SARP w odniesieniu do utworów architektonicznych, architektoniczno-urbanistycznych i urbanistycznych nie występuje zjawisko tego rodzaju pośredników.

- 16. *Z jakimi problemami spotkali się Państwo w tym zakresie? W przypadkach odmowy udostępnienia informacji – jakie były jej przyczyny?***

jw.

IV. Procedury informowania o zarzucanym naruszeniu prawa

- 17. *Czy w odniesieniu do pośrednika, którego usługi są wykorzystywane przez osobę trzecią do dokonywania naruszeń praw własności intelektualnej, użytecznym mechanizmem jest (lub mogłoby być) informowanie go o tym fakcie, celem uniemożliwienia dalszych działań naruszających prawo? Jakie są Państwa doświadczenia w tym zakresie?***

jw.

- 18. *Czy w odniesieniu do podmiotu naruszającego prawa własności intelektualnej, lub co do którego zachodzi podejrzenie naruszenia, uznają Państwo za użyteczne informowanie go o tym fakcie? Jakie są Państwa doświadczenia w tym zakresie?***

SARP zdecydowanie popiera informowanie o podejrzeniu istnienia naruszenia prawa podmiotu potencjalnie naruszającego prawa własności intelektualnej.

Ponadto, tak jak SARP wskazał powyżej, naruszenia prawa autorskiego do utworów architektonicznych niejednokrotnie wynikają z braku świadomości o dokonaniu takiego naruszenia oraz z braku znajomości obowiązujących przepisów prawa. Wczesna informacja o możliwości dokonania naruszenia praw autorskich pomaga często w zapobieżeniu dalszym naruszeniom.

- 19. *Czy tego rodzaju procedury informowania byłyby użyteczne w przypadku naruszeń dokonywanych w innym państwie członkowskim UE lub pośredników mających siedzibę w innym państwie członkowskim UE? Jakie są Państwa doświadczenia w tym zakresie?***

Nie dotyczy.

20. Czy w przypadku:

a. naruszeń dokonywanych na skalę handlową (rozumianych jako działania mają na celu uzyskanie bezpośrednio lub pośrednio zysku lub innej korzyści ekonomicznej, z wyłączeniem działań konsumentów będących w dobrej wierze);

b. podmiotu notorycznie dokonującego naruszeń

powyższym procedurom notyfikacji powinny towarzyszyć dodatkowe działania, takie jak np. zawieszenie konta internetowego podmiotu naruszającego, lub co do którego zachodzi podejrzenie naruszenia?

W przypadku utworów architektonicznych rzadko lub wcale występują przypadki naruszeń na skalę handlową. To samo również dotyczy podmiotów notorycznie dokonujących naruszeń.

V. Zabezpieczenie roszczeń

Dyrektywa określa środki tymczasowe i zabezpieczające, mające na celu zabezpieczenie roszczeń w sprawach o naruszenie praw własności intelektualnej.

Problematykę środków tymczasowych i zabezpieczających w sposób całościowy regulują przepisy Kpc (art. 730 i nast.), w szczególności dotyczące zabezpieczenia roszczeń niepieniężnych (art. 755 Kpc).

21. Z jakimi trudnościami dotyczącymi zabezpieczenia roszczeń w przypadku naruszeń praw własności intelektualnej spotkali się Państwo w praktyce?

W ocenie SARP największą trudnością jest często długotrwały okres czas oczekiwania na rozpoznanie wniosku.

22. Czy z Państwa praktyki wynika, że przy udzielaniu zabezpieczenia brane są pod uwagę:

a. pilny charakter sprawy;

b. potencjalna szkoda jaka może zostać wyrządzona przez wykonanie zabezpieczenia;

c. wpływ jaki wykonanie zabezpieczenia może mieć na rynek, konkurencyjność i konsumentów;

d. zakwestionowanie przysługujących uprawnionemu praw własności intelektualnej;

e. jakiegokolwiek inne aspekty?

SARP nie posiada danych do udzielenia odpowiedzi na powyższe pytanie.

23. W jakich sytuacjach, w Państwa praktyce, środki zabezpieczenia roszczeń były stosowane wobec pośredników, a w jakich odmówiono ich zastosowania? Jaki był związek tych pośredników z naruszeniem praw własności intelektualnej?

SARP nie posiada danych do udzielenia odpowiedzi na powyższe pytanie.

VI. Udział osób trzecich w dokonaniu naruszenia

24. Czy spotkali się Państwo z sytuacją, w której powództwo zostało wytoczone przeciwko osobie trzeciej, która nie była bezpośrednio sprawcą naruszenia praw własności intelektualnej, lecz aktywnie i świadomie przyczyniła się do dokonania naruszenia, np. poprzez nakłonienie innej osoby do dokonania naruszenia lub jej pomaganie lub która świadomie skorzystała ze szkody wyrządzonej naruszeniem? Jaki był rezultat wytoczonego powództwa, w szczególności czy zostało zasądzone odszkodowanie? Czy na wynik sprawy miały wpływ zysk lub inna korzyść ekonomiczna uzyskana przez tę osobę?

SARP nie spotkał się w praktyce z opisywaną sytuacją.

VII. Środki naprawcze

Zgodnie z art. 10 dyrektywy sąd powinien mieć możliwość orzeczenia na wniosek uprawnionego podmiotu o zastosowaniu właściwych środków w odniesieniu do towarów, co do których stwierdzono naruszenie prawa własności intelektualnej oraz – w szczególnych przypadkach – w odniesieniu do materiałów i narzędzi użytych do ich wytworzenia. Dyrektywa wymienia tu takie środki jak wycofanie z handlu, definitywne usunięcie z handlu lub zniszczenie. Nakazuje ponadto ich stosowanie zgodnie z zasadą proporcjonalności. Poza szczególnymi sytuacjami, powinny one być wykonywane na koszt naruszającego.

Polskie przepisy zapewniają możliwość elastycznego stosowania środków zmierzających do usunięcia skutków naruszenia, w tym środków przewidzianych w dyrektywie. Zgodnie z art. 79 ust. 1 pkt 2 i ust. 4 ustawy o prawie autorskim, art. 11 ust. 1 pkt 2 i ust. 4 ustawy o ochronie baz danych, art. 286 Prawa własności przemysłowej oraz art. 36a ust. 1 pkt 2 i ust. 4 ustawy o ochronie odmian roślin, sąd, rozstrzygając o naruszeniu prawa, może orzec na wniosek uprawnionego o bezprawnie wytworzonych przedmiotach oraz środkach i materiałach użytych do ich wytworzenia, w szczególności może orzec o ich wycofaniu z obrotu, przyznaniu uprawnionemu na poczet należnego odszkodowania lub zniszczeniu. Orzekając, sąd uwzględnia wagę naruszenia oraz interesy osób trzecich.

25. Z jakimi sposobami usunięcia skutków naruszenia orzekanymi przez sądy spotkali się Państwo w praktyce? Na czyj koszt te orzeczenia były wykonywane?

W przypadku utworów architektonicznych usunięcie ewentualne przywrócenie do stanu poprzedniego często wiąże się z nadmiernym wysiłkiem i poniesieniem bardzo dużych kosztów, w szczególności jeżeli do naruszenia już doszło. Stąd najczęściej zgłaszanym roszczeniem jest roszczenie o zadośćuczynienie lub odszkodowanie.

26. Jaki sposób usunięcia skutków naruszenia uważają Państwo za najwłaściwszy?

W ocenie SARP to zależy od konkretnego przypadku. Co do zasady najwłaściwszym rozwiązaniem jest przywrócenie do stanu poprzedniego, o ile w danym stanie faktycznym jest taka możliwość.

27. Czy spotkali się Państwo z sytuacją, w której orzeczenie w sprawie usunięcia skutków naruszenia nie zostało wykonane? Jakie były konsekwencje tej sytuacji? Jakiego rodzaju sankcje powinny być stosowane w takich przypadkach?

SARP nie spotkał się z taką sytuacją.

28. Czy Państwa zdaniem zasadne byłoby umożliwienie innego rodzaju rozporządzania towarami naruszającymi prawo, np. zutylizowania celem ponownego użycia materiałów albo przekazania na cele charytatywne? Czy dopuszczalność tego rodzaju działań powinna być uzależniona od zgody podmiotu uprawnionego?

Nie dotyczy.

VI. Odszkodowania

Art. 13 dyrektywy określa dwa sposoby naprawienia szkody poniesionej w związku z naruszeniem praw własności intelektualnej:

- *poprzez zapłatę odszkodowania w wysokości uwzględniającej wszystkie właściwe aspekty, w tym poniesione negatywne skutki ekonomiczne z utraconymi zyskami włącznie i zysk bezpodstawnie osiągnięty przez naruszającego, a w szczególnych przypadkach także aspekty niemajątkowe, takie jak np. uszczerbek moralny;*
- *poprzez zapłatę odszkodowania ryczałtowego, określonego na podstawie elementów takich jak przynajmniej suma opłat licencyjnych, honorariów autorskich lub opłat należnych w przypadku korzystania z danego dobra intelektualnego zgodnie z prawem.*

Zasady te znajdują odzwierciedlenie w polskich przepisach z zakresu praw własności intelektualnej. Do poszczególnych ustaw została wprowadzona regulacja, przewidująca możliwość żądania naprawienia szkody na zasadach ogólnych Kodeksu cywilnego albo zapłaty sumy pieniężnej w wysokości – w zależności od przedmiotu ochrony – jednokrotności lub wielokrotności stosownego wynagrodzenia lub opłaty licencyjnej (art. 79 ust. 1 pkt 3 ustawy o prawie autorskim, art. 287 ust. 1 i art. 296 ust. 1 Prawa własności przemysłowej, art. 11 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie baz danych oraz art. 36a ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie odmian roślin).

Ponadto, niezależnie od roszczenia o naprawienie szkody, uprawniony może żądać wydania uzyskanych korzyści (art. 79 ust. 1 pkt 4 ustawy o prawie autorskim, art. 287 ust. 1 i art. 296 ust. 1 Prawa własności przemysłowej, art. 11 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie baz danych oraz art. 36a ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie odmian roślin).

- 29. W Państwa praktyce, jakie kryteria sądy najczęściej biorą pod uwagę orzekając zapłatę odszkodowania na zasadach ogólnych Kodeksu cywilnego? W szczególności, czy brana jest pod uwagę możliwość i łatwość uzyskania legalnego dostępu do chronionego przedmiotu?**

SARP wskazuje, że zgodnie z orzecznictwem odpowiednim wynagrodzeniem w rozumieniu przepisów prawa autorskiego jest "takie wynagrodzenie, jakie otrzymywałby autor, gdyby osoba, która naruszyła jego prawa majątkowe, zawarła z nim umowę o korzystanie z utworu w zakresie dokonanego naruszenia" (tak SN w wyroku z 29 listopada 2006 r., II CSK 245/06). Brane są więc pod uwagę konkretne wartości rynkowe. W ocenie SARP dużo większy problem stanowi ustalenie wysokości zadośćuczynienia z tytułu naruszenia autorskich praw osobistych.

- 30. W jaki sposób określana jest wysokość korzyści uzyskanych przez naruszającego?**

SARP nie posiada danych w tym zakresie.

- 31. Czy często spotykają się Państwo z praktyką kumulatywnego dochodzenia i zasądzania odszkodowania obok wydania uzyskanych korzyści?**

SARP nie posiada danych w tym zakresie.

- 32. Czy spotkali się Państwo z sytuacją, w której zasądzone odszkodowanie dotyczyło naruszenia szerszego portfolio praw własności intelektualnej, a nie pojedynczych, szczegółowo określonych przedmiotów ochrony?**

SARP nie spotkał się z takim stanem faktycznym.

- 33. Czy zgadzają się Państwo z opinią, że wysokość odszkodowania nie powinna być niższa niż wartość korzyści uzyskanych przez podmiot naruszający prawo?**

W ocenie SARP wysokość odszkodowania powinna zależeć od konkretnego stanu faktycznego. Decyzja w zakresie wysokości powinna zależeć od każdorazowej analizy konkretnego przypadku dokonywanej przez sąd.

- 34. Czy możliwość naprawienia szkody poprzez zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wielokrotności stosownego wynagrodzenia lub opłaty licencyjnej traktują Państwo jako środek o charakterze represyjnym (swoistą „karę cywilną”), czy też po prostu jako zryczałtowaną formę rekompensaty?**

W ocenie SARP jest to forma rekompensaty.

- 35. Jak często spotykają się Państwo z roszczeniem o zapłatę dwukrotności stosownego wynagrodzenia w przypadku niezawinionego naruszenia autorskich lub pokrewnych praw majątkowych?**

SARP nie posiada danych umożliwiających odpowiedź na wskazane pytanie.

36. Czy spotkali się Państwo z przypadkami dochodzenia odszkodowania z tytułu naruszenia praw własności intelektualnej przez osobę trzecią, inną niż bezpośredni posiadacz tych praw? W oparciu o jaką podstawę prawną roszczenie to było dochodzone?

SARP spotkał się z sytuacją, w której podmiot dochodził odszkodowania na mocy umowy przeniesienia praw autorskich, zawierających również cesję roszczeń przysługujących twórcom pierwotnym. W omawianym przypadku były to roszczenia o zapłatę z art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz z art. 79 ust. 2 pkt 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

37. Czy spotkali się Państwo z przypadkami dochodzenia przez osobę trzecią rekompensaty z tytułu niesłusznie zasądzonego odszkodowania?

SARP nie spotkał się z opisaną sytuacją.

VII. Nadużywanie środków egzekwowania praw własności intelektualnej

38. Czy spotkali się Państwo z przypadkami nadużywania cywilnoprawnych środków egzekwowania praw własności intelektualnej? Czy miały one charakter nieumyślny czy też były celowe? Jakie były konsekwencje tego rodzaju działań, zarówno dla strony powodowej jak i pozwanej? Czy zastosowanie znajdował tu art. 5 Kodeksu cywilnego?

SARP nie spotkał się z przypadkami nadużywania cywilnoprawnych środków egzekwowania praw własności intelektualnej w architekturze.

Jakkolwiek zdarzają się sytuacje, w których działania uprawnionych twórców są w ten sposób oceniane przez inne podmioty.

39. Czy Państwa zdaniem w sprawach o naruszenie praw własności intelektualnej przestrzeganie prawa do prywatności oraz prawa do sprawiedliwego procesu jest zagwarantowane w wystarczającym stopniu?

W ocenie SARP polskie przepisy zawierają rozwiązania gwarantujące przestrzeganie prawa do prywatności oraz prawo do sprawiedliwego procesu.

arch. Krzysztof Ozimek
Sekretarz Generalny SARP